

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kpkf.I.39.535/2022/5.

A tanács tagjai: Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet a tanács elnöke;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró;

Dr. Hajnal Péter bíró;

Dr. Heinemann Csilla bíró;

Huszárné dr. Oláh Éva bíró

A felperes: Felperes1

Cím2

A felperes képviselője: Felperesi képviselő

Cím3

Az alperes: Alapvető Jogok Biztosának Hivatala

Cím1

Az alperes képviselője: Dr. Varga Judit kamarai jogtanácsos

A per tárgya: egyenlő bánásmód követelményének megsértésével összefüggő közigazgatási jogvita (EBF-AJBH-355/2/2021.)

A fellebbezést benyújtó fél: a felperes 5. sorszám alatt

A fellebbezéssel támadott határozat: a Fővárosi Ítéltábla 2022. október 5. napján hozott 2.Kpkf.750.357/2022/4. számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.357/2022/4. számú végzését helybenhagyja.

A végzés ellen további perorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes az EBF-AJBH-355/2/2021. számú végzésével visszautasította a felperes egyenlő bánásmód követelményének megsértése tárgyában, a Társasház1 működése során felmerült jogsértés kapcsán előterjesztett beadványát, mivel az nem a hatáskörébe tartozó diszkriminációs panasz.

[2] A felperes - hozzátartozója, Személy1 útján, papíralapon, 2021. október 29. napján - keresetet terjesztett elő, amelyben kérte az alperes végzésének a megsemmisítését és az alperes új eljárásra utasítását. A felperes a keresetlevélhez Személy1 per vitelére kiterjedő meghatalmazását nem csatolta.

[3] A Fővárosi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság a kötelező jogi képviselő biztosítása érdekében hiánypótlási felhívásokat bocsátott ki (45.K.706.689/2021/2. és 45.K.706.689/2021/4. számú végzések) a felperes részére, azt követően a 2022. március 17. napján meghozott 45.K.706.689/2021/6. számú végzéssel a keresetlevelet visszautasította, a közigazgatási perrendtartásról 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés j) pontja alapján, mivel a hiánypótlási felhívásban foglaltaknak a felperes maradéktalanul nem tett eleget.

[4] A felperes a keresetlevél visszautasításáról rendelkező 46.K.706.689/2021/6. számú elsőfokú végzés ellen 2022. április 7. napján fellebbezést nyújtott be (46.K.706.689/2021/7. számú perirat), amelyet a Fővárosi Törvényszék a 46.K.706.689/2021/8. számú végzésével visszautasított, a kötelező jogi képviselő hiányára figyelemmel, a Kp. 27. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 74. § (3) bekezdése alapján. A 46.K.706.689/2021/8. számú végzést a könyvelt postai küldemény átvételére meghatalmazott személyként Személy1 2022. április 28. napján átvette.

[5] A felperes 2022. május 17. napján - Személy1 által adott meghatalmazás alapján eljáró jogi képviselő útján - fellebbezést nyújtott be a fellebbezés visszautasításáról rendelkező 46.K.706.689/2021/8. számú elsőfokú végzés ellen, egyidejűleg az elmulasztott fellebbezési határidő miatt igazolási kérelmet is előterjesztett, amelyhez orvosi igazolást csatolt. Az igazolási kérelemben előadta, hogy a jogi képviselő 2022. május 3. napjától 2022. május 13. napjáig lázas betegség miatt orvosi kezelés alatt állt, álláspontja szerint a fellebbezési határidőt önhibáján kívüli okból mulasztotta el. Az igazolási kérelem mellékletét képező, 2022. május 13. napján kelt orvosi igazolás tanúsítja, hogy „Fent nevezett egészségügyi kezelés alatt állt 2022.05.03-05-13-ig”. A felperes csatolta továbbá az általa Személy1 részére adott, 2022. április 14. napján kelt meghatalmazást, majd az elsőfokú bíróság újabb hiánypótlási felhívását követően, 2022. május 26. napján benyújtotta a Személy1 és Személy2 részére adott, 2022. február 8. apján kelt meghatalmazást.

A Fővárosi Ítéltábla végzése

[6] A Fővárosi Ítéltábla a 2022. október 5. napján meghozott 2.Kpkf.750.357/2022/4. számú végzésében a felperes igazolási kérelmét elutasította a Kp. 36. § (1) bekezdés g) pontja alapján alkalmazandó Pp. 153. § (1) bekezdése alapján. Végzésének indokolásában - a Kúria több irányadó határozatára hivatkozva - hangsúlyozta, hogy mind a korábbi, mind a jelenlegi perrendtartási szabályrendszer a jogi képviselőkkal szemben magasabb elvárhatósági mércét alkalmaz, fokozottan ügyelnie kell a beadványai törvény által előírt határidőben, helyen és módon való előterjesztésére, továbbá kötelezettsége, hogy akadályoztatása esetén helyettesítéséről gondoskodjék; ennek elmaradása olyan ügyviteli hiányosság, amely a késedelem vétlenségét kizárja.

[7] Kiemelte továbbá, hogy a bírói gyakorlat megítélése szerint az igazolási kérelemben előadott betegség ténye önmagában nem elegendő, nem méltányolható indok, mert ilyen esetben azt is valószínűsítene kell a kérelmet benyújtó félnek, hogy a betegség megakadályozta a beadvány elektronikus úton történő benyújtásában. Rámutatott, hogy e tekintetben döntő jelentősége az orvosi igazolásnak van, amely viszont jelen esetben csupán „egészségügyi kezelés” megtörténtét igazolja a kérdéses időszakban. Rögzítette, hogy amennyiben az igazolási kérelemhez csatolt orvosi igazolásból nem vonható le arra következtetés, hogy a hivatkozott betegség miatt akadályoztatva volt-e a jogi képviselő a fellebbezés határidőben való benyújtásában (Kpkf.VI.40.147/2020/2. számú végzés), ekként az önhiba hiánya sem valószínűsített a törvény által elvárt módon és mértékben.

A fellebbezés és az észrevétel

[8] A felperes fellebbezésében kérte a Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.357/2022/4. számú végzésének a megváltoztatását, a 2022. május 4-ei fellebbezési határidő önhibán kívüli elmulasztása miatt határidőben benyújtott igazolási kérelemnek való helyt adást. Álláspontja szerint a Fővárosi Ítéltábla 4. sorszámú végzése sérti a Kp. 36. § (1) bekezdés g) pontja alapján alkalmazandó Pp. 149. § (3) bekezdését, 150. § (1) bekezdését, 151. § (2) bekezdését és 153. § (3) bekezdését.

[9] A felperes hangsúlyozta, hogy az igazolási kérelmét határidőben, az elmulasztott fellebbezéssel egyidejűleg benyújtotta, a mulasztás vétlenségét, az önhiba hiányát pedig nem pusztán valószínűsítette, hanem orvosi igazolással bizonyította. Sérelmezte, hogy az orvosi kezelést igénylő betegséget a Fővárosi Ítéltábla ügyviteli hiányosságnak minősítette, s az orvosi igazolást nem tekintette alkalmasnak a mulasztás vétlenségének valószínűsítésére, mivel az igazolási kérelemben azt nem adta elő, hogy a hivatkozott lázas betegség mennyiben akadályozta a fellebbezés elektronikus úton való benyújtásában. Álláspontja szerint a jogi képviseletet ellátó ügyvéd személyes testi bajainak és az azzal járó tüneteknek a konkrét részletezése nem tartozik az igazolási kérelem jogszabály által előírt keretei közé. Előadta, hogy az orvosi igazolás nem tartalmazhatja az akadályozó betegség szimptómáit az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Info tv.) 5. § (1) bekezdés b) pontja és (6) bekezdése alapján, mert

azok szenzitív adatnak minősülnek, amelyek kezeléséhez különleges adatvédelmi intézkedések szükségesek. Kifejtette, hogy a köztudomásúan egészségkárosító hatású lázas betegség akadályt jelent a munkavégzésben, ezért nem tudott a lázas beteg jogi képviselő az ügyeire még helyettest sem felkérni.

[10] A felperes álláspontja szerint törvényes határidőben benyújtott igazolási kérelmében előadta a mulasztás okát (2022.05.03. napjától 05.13. napjáig lázas betegség) és azokat a körülményeket (orvosi kezelés alatt állásról az orvosi igazolást), amelyek a mulasztás vétlenségét valószínűvé teszik. Hivatkozott a BH2012. 14. számú eseti döntésre, amely szerint ha a fellebbezési határidő utolsó napján az ügyvéd betegsége miatt dolgozni nem tudott és ezért a fellebbezést benyújtani nem tudta, ez nem munkaszervezési vagy adminisztrációs hiányosság, hanem a mulasztás vétlenségét megalapozó objektív akadály. Nevesítette továbbá a BH1981. 150. és a BH1981. 432. számú eseti döntéseket, hangsúlyozva, hogy nem követelmény a vétlenség perrendszerű bizonyítása, elegendő a körülmények valószínűsítése. Ebből következően az igazolási kérelemnek helyt kell adni, ha a kérelmet előterjesztő fél a mulasztás vétlenségét valószínűsíti. Hivatkozott továbbá arra, hogy az igazolási kérelmet méltányosan kell elbírálni, s az elbírálás előtt a bíróság a feleket meghallgathatja, azonban álláspontja szerint e törvényi követelmények is sérültek.

[11] Az alperes a fellebbezésre tett észrevételében kérte a Fővárosi Ítéltábla végzésének a helybenhagyását. Kifejtette, hogy egyetért a Fővárosi Ítéltábla kúriai határozatokkal alátámasztott álláspontjával, miszerint a jogi képviselőkkel szemben a perrendtartási szabályrendszer magasabb elvárhatósági mércét alkalmaz. Rámutatott, hogy a felperes által hivatkozott BH2012. 14. számú eseti döntés az ügyvéd gépjárművének meghibásodásával függ össze, emiatt nem ért vissza vidékről és akadályozva volt a korábban már megírt fellebbezés aláírásában és postára adásában. Jelen esetben a felperes jogi képviselője nem fejtette ki, hogy a betegsége konkrétan miben akadályozta, miért nem tudott pl. telefonálni a helyettesítés érdekében. Álláspontja szerint az, hogy a felperes egészségügyi kezelés alatt állt, nem alkalmas valamely lázas betegség fennállásának valószínűsítésére, a felek meghallgatására vonatkozó törvényi kötelezettség nincs, a méltányos elbírálás követelménye tekintetében a bíróságot nem terheli mulasztás.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] A felperes fellebbezése - az alábbiak szerint - nem alapos.

[13] A Kúria a Fővárosi Ítéltábla végzését a Kp. 112. § (3) bekezdés folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és az észrevétel keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy a Fővárosi Ítéltábla az igazolási kérelem elbírálása során az irányadó törvényi rendelkezések helyes alkalmazásával járt el, a felperes által előadott indokokat és a becsatolt dokumentumokat értékelte, mindezeket összevetve

okszerűen utasította el az igazolási kérelmet, helytálló döntést hozott. A fellebbezésben és az észrevételben foglaltakra figyelemmel a Kúria a következőket emeli ki.

[14] A felperes helytállóan mutatott rá az igazolási kérelem előterjesztésére nyitva álló törvényi határidőre, az igazolási kérelem törvény által előírt kereteire, a méltányos elbírálás követelményére, továbbá a felek meghallgatásának lehetőségére, ezek az előadásai azonban nem cáfolják a fellebbezett végzés jogszerűségét. Az igazolási kérelem elutasításának nem az elkésettség képezte az alapját, annak határidőben való benyújtását a Fővárosi Ítéltábla elfogadta, a kérelmet érdemben megvizsgálta.

[15] Az igazolási kérelem törvényi keretei - miként azt a felperes is kifejtette - a mulasztás vétlenségének valószínűsítését követelik meg. Tény, hogy a felperes a mulasztás indokát a kérelemben nevesítette, s annak alátámasztásul orvosi igazolást csatolt. A Kúria hangsúlyozza, hogy az egészségi okból fennálló akadályoztatás alkalmas lehet a mulasztás vétlenségének valószínűsítésére, azonban a Pp. igazolási kérelemre vonatkozó tartalmi követelményeiből, így a Pp. 151. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezésből fakadóan nem elegendő a mulasztás okának pusztá közlése, annak fennállását, ezáltal a mulasztás vétlenségét valószínűsíteni kell. Ez a valószínűsítés pedig megköveteli, hogy a kérelemben nevesített indokkal az orvosi igazolás tartalmi összefüggésben, logikai kapcsolatban álljon, ezáltal valószínűsítse, hogy a fennállt körülmény (jelen esetben egészségi ok) akadályozta a felperest a határidőben való eljárásban.

[16] A felperes által nevesített Pp. 149. § (3) bekezdése az elháríthatatlan akadályra vonatkozó rendelkezést tartalmazza, a felperes e körben köztudomású tényként a lázas betegsége, mint a munkavégzést akadályozó körülményre hivatkozott, azonban ez a hivatkozás önmagában nem alapozhatja meg a perbeli mulasztás kimentését. A Fővárosi Ítéltábla helyesen járt el, amikor a hivatkozott egészségi okkal összefüggésben a kérelemben előadottakat és az orvosi igazolás tartalmát egymással összevetve vont le következtetést.

[17] A Pp. rendelkezéseiből fakadóan az igazolási kérelem kapcsán a bíróságnak minden esetben meg kell vizsgálnia az adott ügy konkrét körülményeit, a hivatkozott indok konkrét és igazolt hatásait, a mulasztás vétlenségét valószínűsítő egyedi körülményeit. Az egészségi okra alapított hivatkozás esetén ez nem azt jelenti, hogy a betegség tüneteit, részletes leírását a kérelmező félnek elő kellene adni, és arról sincs szó, hogy a bíróság az orvosi igazolás tartalmát, az orvos-szakmai szempontból tett megállapításokat felülbírálná. Arra nézve áll fenn a valószínűsítés követelménye, hogy a hivatkozott betegség, egészségügyi ok munkavégzésre képtelen, illetve keresőképtelen állapotot idézett elő, akadályozta az eljárási cselekmény határidőben való teljesítését és ezt az igazolási kérelem előterjesztője valószínűsítette. A Kúria más ügyben (Kpkf.V.40.184/2021/2.) az orvosi igazolás tartalmának vizsgálata során már rámutatott arra, hogy a Pp. 151. § (2) bekezdése szerinti valószínűsítési szintnek a felperes által előadottak a keresőképtelenséget alátámasztó orvosi dokumentációval együtt megfeleltek. Ugyanakkor jelen perbeli esetben a Fővárosi Ítéltábla helytállóan állapított meg, hogy az orvosi igazolás csupán az „egészségügyi kezelés” megtörténtét igazolja, azonban nem vonható le arra következtetés, hogy azáltal akadályoztatva volt-e a

felperes jogi képviselője a fellebbezés határidőben való benyújtásában. Számos egészségügyi kezelésre munkavégzés mellett is sor kerülhet. A felperes által becsatolt orvosi igazolás munkaképtelenség vagy keresőképtelenség fennállását nem valószínűsíti, abból nem állapítható meg, hogy az adott egészségügyi kezelés kihatott-e a munkavégzésre, akadályozta-e abban a felperes jogi képviselőjét, ezáltal pedig a Fővárosi Ítéltábla helytállóan vonta le azt a következtetést, hogy az önhiba hiánya sem valószínűsített a törvény által elvárt módon és mértékben, ennél fogva a méltányos elbírálás követelménye nem sérült.

[18] Az Info tv. 5. § (1) bekezdés b) pontjára és (6) bekezdésére alapított felperesi érvelés sem támasztja alá a fellebbezett végzés jogsértő voltát, ugyanis a betegség részletes bemutatása, tüneteinek ismertetése, az egészségügyi kezelés részletes jellemzése szükségtelen, elegendő annak valószínűsítése, hogy az akadályozza a munkavégzést, vagy konkrétan az adott eljárási cselekmény határidőben való teljesítését.

[19] A felperes tényyszerűen mutatott rá, hogy a Pp. 153. § (3) bekezdése megköveteli a méltányos elbírálást, továbbá a fellebbezésben nevesített eseti döntések is a méltányos elbírálás szükségességét támasztják alá. Ugyanakkor a Kúria hangsúlyozza, hogy a fellebbezésben megjelölt BH-k alapját képező ügyek és a jelen perbeli igazolási kérelem releváns elemei jelentősen eltérnek, a hivatkozott ügyekben a mulasztás vétlenségét valószínűsítette a kérelmet előterjesztő fél, míg jelen esetben - a fentiek szerint - ez nem áll fenn. A Kúria már több határozatában kiemelte, hogy az igazolási kérelem méltányos elbírálásának követelménye nem teszi mellőzhetővé a vétlenséget valószínűsítő követelmények fennállásának igazolását, és azok objektív értékelését (Kpkf.V.39.163/2021/2., Kpkf.VI.39.528/2021/2., Kpkf.VII.39.524/ 2021/3.). A mulasztás kimentésének előfeltétele, hogy a fél annak vétlén, önhibáján kívüli, valamely rajta kívül álló objektív tény, körülmény miatti bekövetkezését valószínűsítse. Erre figyelemmel a Pp. 151. § (2) bekezdése és 153. § (3) bekezdése körében kifejtett felperesi érvelések sem támasztják alá a Fővárosi Ítéltábla fellebbezett végzésének a jogszabálysértő voltát.

[20] A Kúria úgy értékelte, hogy a jogi képviselő helyettesítésről való gondoskodás körében kifejtett felperesi érvek sem alapozzák meg a fellebbezést. A Fővárosi Ítéltábla helytállóan utalt a felperes jogi képviselőjének az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Ütv.) 17. §-ából fakadó feladatára, továbbá a helyettesítés kapcsán fennálló következetes joggyakorlatra. Arra pedig nem elegendő önmagában hivatkoznia, hogy a jogi képviselő lázas betegsége folytán a helyettesítés sem volt megoldható, az igazolási kérelemben előadottakat alá is kell támasztani. Nem elvitatva, hogy a gyakorlati életben előállhat olyan eset, hogy hirtelen fellépő vagy súlyos ok (pl. sürgős orvosi ellátását igénylő betegség, illetve betegség folytán fennálló munkaképtelen állapot) miatt a helyettesítés nem megoldható, jelen ügyben azonban a helyettesítés kivitelezhetetlenségét a becsatolt orvosi igazolás nem valószínűsíti. Az igazolási kérelemben hivatkozott lázas betegség fennállásával, vagy betegség miatt munkavégzésre képtelen állapottal nem azonos a becsatolt orvosi igazolásban feltüntetett egészségügyi kezelés.

[21] A Fővárosi Ítéltábla összességében helytállóan vonta le azt a következtetést, hogy az igazolási kérelemben előadottak és a becsatolt orvosi igazolás révén a felperes a mulasztás vétlenségét sikerrel nem mentette ki, így az igazolási kérelmet elutasító végzés a Pp. 153. § (3) bekezdésébe sem ütközik.

[22] A Kúria a fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla fellebbezett végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A döntés rövid tartalma

[23] A mulasztás vétlenségét a felperes kellően nem valószínűsítette, így a fellebbezési határidő elmulasztása miatti igazolási kérelmének elutasítása jogoszerű.

Záró rész

[24] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] A fellebbezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[26] Az alperes a fellebbezésre észrevételt tett, azonban másodfokú perköltséget nem igényelt, ezért arról a Kúriának rendelkeznie nem kellett.

[27] A Kúria végzése ellen a fellebbezést a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja kizárja.

Budapest, 2023. január 11.

Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k.
a tanács elnöke

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

Dr. Hajnal Péter s.k.

Kúria
I.Kpkf.39.535/2022/5

8

előadó bíró

bíró

Dr. Heinemann Csilla s.k.
Éva s.k.
bíró

Huszárné dr. Oláh
bíró

A kiadmány hiteléül: